

24. maj 2018

XM2018/19

Rettelsesblad 3

Erstatter rettelsesblad af 24. maj 2018

(Der er foretaget rettelser i forslaget § 2, stk. 1. Rettelsen vedrører lovens ikrafttrædelsesdato, som er rettet fra ”den 1. juli 2018” til ”den 1. januar 2019”, grundet krav om at forslaget skal behandles af det danske folketing før det kan træde i kraft. Der er foretaget yderligere rettelser i forhold til rettelsesblad 2 vedrørende ikrafttrædelsesdatoen)

Forslag til: Inatsisartutbeslutning om Grønlands Selvstyres udtalelse til forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring i Grønland

(Ændring som følge af gradvis forhøjelse af den grønlandske pensionsalder)

Naalakkersuisoq for Råstoffer, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender

Forelæggelsesnotat

Naalakkersuisoq for Råstoffer, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender

1. behandling

Formålet med den foreslåede lovændring er at sikre, at personer som får erstatning for tabt erhvervsevne eller for tab af forsørger kan få udbetalt erstatningen indtil pensionsalderen.

I dag kan man få udbetalt erstatningen indtil man er 65 år gammel. Det står i lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Hidtil har det passet med, at man kunne få alderspension fra man fyldte 65 år.

Imidlertid har man nu hævet pensionsalderen i inatsisartutlov om alderspension til 66 år, og fra 2021 hæves pensionsalderen yderligere til 67 år.

Det betyder at personer som får udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne eller for tab af forsørger risikerer at miste erstatningsudbetalingen fra det 65. år, samtidig med at de endnu ikke får udbetalt pension.

Med lovændringen ændres ordlyden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland, så erstatning udbetales indtil pensionsalderen. På denne måde sikres, at man fremover kan få udbetalt erstatning for tabt erhvervsevne eller for tab af forsørger, uanset om pensionsalderen sættes op eller ned.

Forslaget beskytter folk som i fremtiden får tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne eller tab af forsørger.

Forslaget får desuden betydning for en gruppe som i dag har fået tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne eller for tab af forsørger, og som stod til at miste denne når de fylder 65 år.

Med disse få bemærkninger overlader jeg forslaget til Inatsisartuts velvillige behandling.